

[Jensen (Gørding).]

Vedkommende har jeg med Glæde og Taknemmelighed noteret mig.

Jeg vender mig herefter til den højtærede Justitsminister i Anledning af mit Ønske om Oprettelse af et Ædruelighedspoliti, om hvis Oprettelse den højtærede Minister ikke mente der var opnaaet Enighed mellem os. Noget saadant har jeg heller ikke paastaet, men jeg har nu engang faaet den Opfattelse, belært af mine Erfaringer, at Alkoholkapitalismen ogsaa paa Overholdelse af Beværterloven øver megen skadelig Indfyldelse, ogsaa i Politikredse. F. Eks. udtaler Politiinspektør Møllerup her i Byen i Dagbladet „Politiken“ for den 10. November 1937 sin dybe Beklagelse af, at en Familie, da den efter endt Ferie kom til København med Lyntoget fra Aalborg Søndag Aften Kl. 0.10 og ikke havde Mad i Huset, ikke kunde komme ind noget Sted; baade Banegaardens Restauration og Byens øvrige Kafeer var lukkede. Politiinspektøren udtaler sin Beklagelse heraf og mener, dette er i Strid med den sunde Fornuft. Dette skriver virkelig Politiinspektøren; han har formentlig glemt, at den ulykkelige Familie i Lyntoget lige til Københavns Banegaard har kunnet faa al den Mad og Drikke, som de ønskede, og selv om dette nu ikke var gørligt, kunde Familien dog ogsaa paa Færgen yderligere faa sin Sult og Tørst stillet.

Dette er et enkelt lille Eksempel paa Politiets Stilling til Beværter- og Alkoholproblemet. Jeg har adskillige andre, som jeg gerne skal gøre den højtærede Justitsminister bekendt med, hvis det skulde ønskes, ogsaa med Persons Nævnelser, om det gøres behov. Forskellige skriftlige Henvendelser fra navngivne Folk, som jeg har modtaget, efter at jeg til Dels uforvarende kom til at sætte en Finger paa denne Byld, som det synes at være, stadfæster ogsaa dette Krav om et særligt Ædruelighedspoliti.

Det forudsættes selvfølgelig, at dette Politi er afholdende. Naar Forfatteren Niels Anesen i sin Tid angreb Afholdsbevægelsen, idet han paastod, at mange af Afholdshotellerne skænkede Spiritus for Kunderne, var dette i Virkeligheden et stærkt Angreb mod Politiet og ikke mod Afholdsbevægelsen. Denne kan ikke give Bevillinger, og hvis Beskyldningen er rigtig, er det derfor Politiet, der ikke sørger for, at Beværterloven overholdes. Hvis Afholdsbevægelsen skulde have noget An-

svar i saa Henseende skulde det selvfølgelig kun være Afholdsfolk, der fik Bevilling, og ikke som nu enhver tidligere Snapseskænker, som opfylder Lovens Krav og har Portemoniksen i Orden.

Den højtærede Justitsminister kan derfor godt afvise Kravet om Ædruelighedspoliti; een Gang rejst vil det sikkert ikke blive heniagt, før det er opfyldt, og før vil Beværterloven heller ikke blive overholdt blot nogenlunde. Men Lov er jo Lov, og Lov skal ogsaa overholdes paa dette Omraade.

Jeg takker til Slut den højtærede Justitsminister for Udtalelsen om, at en beruset Politimand i Tjeneste ikke vil blive taalt. Jeg synes heller ikke, at en Politimand, som viser sig beruset ved officielle fastlige Lejligheder, bør taales. I det hele taget er jeg ikke i Tvivl om, at den rejste Omtale vil gøre sin Nytte, derom vidner ogsaa i nogen Grad de skriftlige Henvendelser, jeg har modtaget om Hjælp og Bistand.

Jeg maa vel ogsaa takke min Partifælle det ærede Medlem Hr. Rager for Kravet om, at Chauffører ikke maa nyde Spiritus de sidste 4—6 Timer, før de sætter sig til Rattet, et Krav, som for længst er rejst af Afholdsbevægelsen og nu blev saa smukt motiveret af det ærede Medlem. At det ærede Medlem samtidig benyttede Lejligheden til at pointere over for Tinget, at han hverken var Snapseværner eller Afholdsfanatiker, gør ikke hans Støtte ringere; men hans Bemærkning giver mig Anledning til at spørge: Hvad er en Afholdsfanatiker? Er der i Virkeligheden nogen Fanatisme i frivilligt at give Afkald paa bevidst at ødelægge sig selv og andre? Det danske Folks Udgifter til Alkohol og Tobak det sidste Aar var mellem 400 og 500 Mill. Kr. Jeg spørger det ærede Medlem, der jo ikke er uden Indsigt i finansielle Problemer: Mener det ærede Medlem ikke, at disse enorme Beløb kunde finde en bedre samfundsmæssig Anvendelse, og tror det ærede Medlem ikke, at det danske Folk vilde spare yderligere mægtige Beløb, hvis man gav Afkald paa blot disse to Giftstoffer? Gør man det, er man altsaa Afholdsfanatiker.

I Dag læser man yderligere i det ene Regeringsblad her i Byen, at Politiet agter at foreslaa, at alle Beværtninger her i Byen skal have aabent til Kl. 2 Nat. Mon ogsaa dette skal opfattes som en Ædruelighedsforanstaltning? Er det saa ikke klogere at indføre Døgndrift med det samme, hvis man da ikke vil antage et af vore mindre